

Učiteljski pevski zbor Slovenije Emil Adamič
stopa proti sto

Jubilejna brošura ob 90-letnici zbora

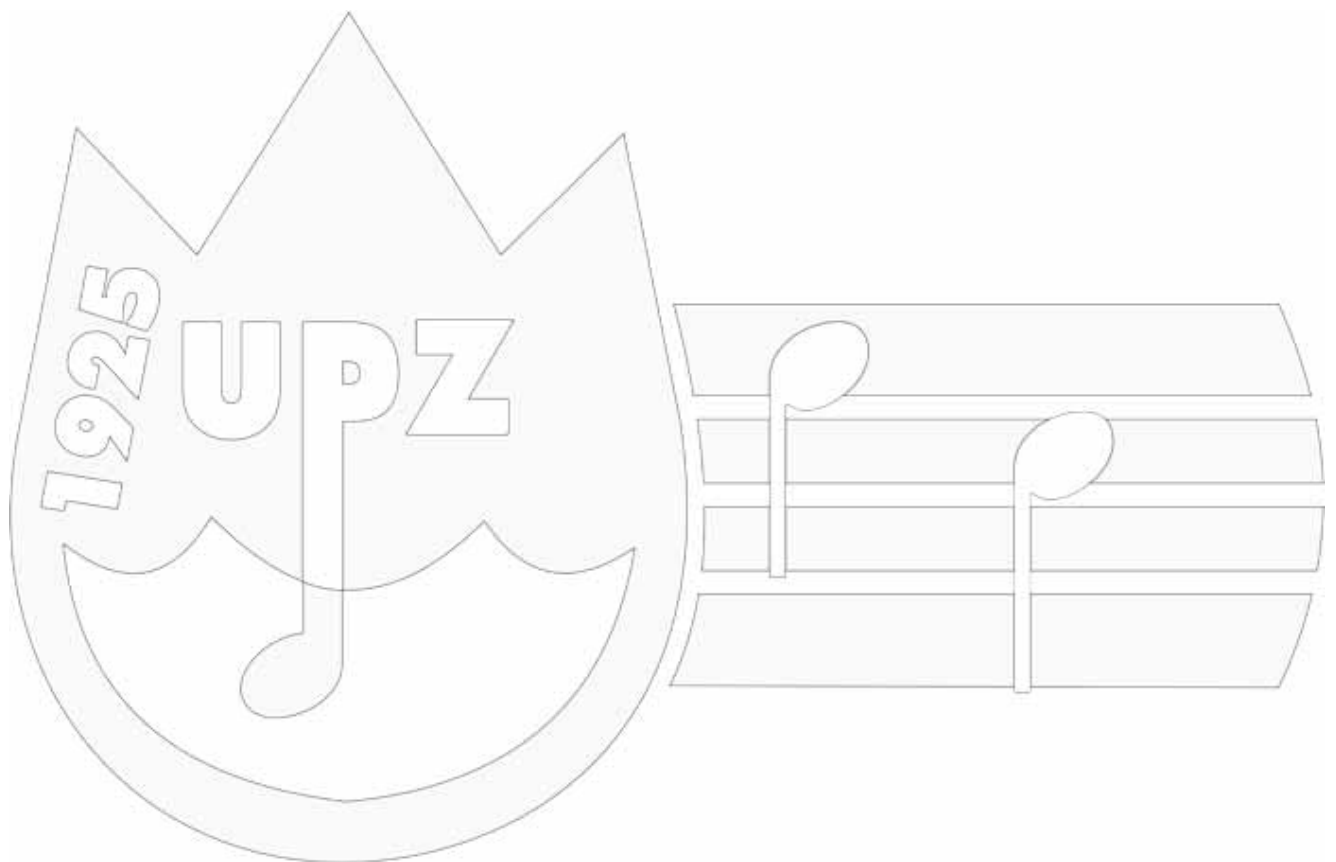

ZGOŠČENKA UPZ SLOVENIJE EMILA ADAMIČA

»*Preljubo veselje*« je zapuščina mnogoterih pevcev in zborovodij, ki so delovali pod imenom Učiteljski pevski zbor Slovenije Emil Adamič. Gre za izjemno in dragoceno zapuščino, ki izkazuje predanost in veselje do petja že 90 let.

Urška Štampe, zborovodkinja 2011 – 2015

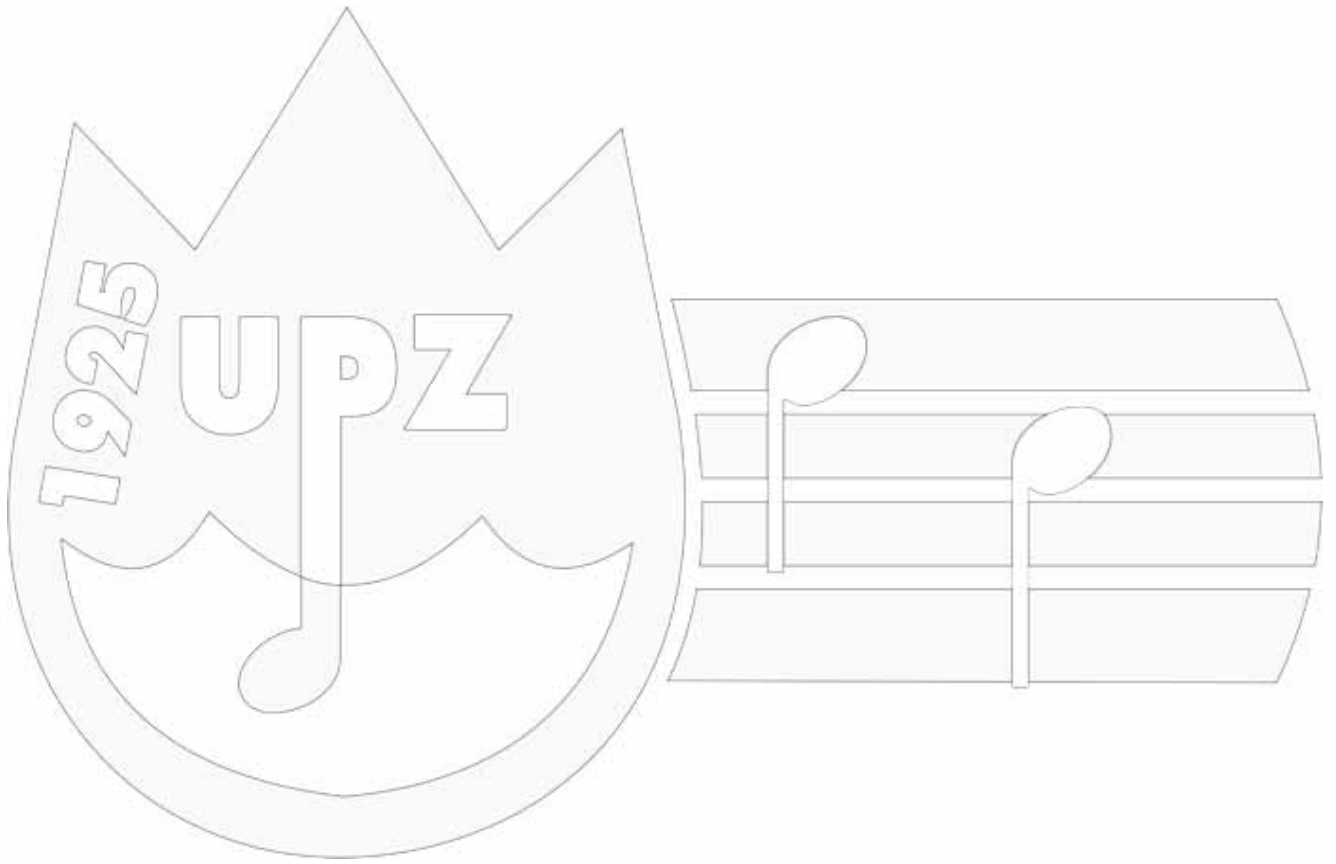
Informacije o naročilu zgoščenke:
mihelca.kerin@gmail.com

Učiteljski pevski zbor Slovenije Emil Adamič

stopa proti sto

Jubilejna brošura ob 90-letnici zbora

UPZ SLOVENIJE EMIL ADAMIČ 1925 – 2015

Učiteljski pevski zbor Slovenije Emil Adamič je bil ustanovljen prvega novembra leta 1925, glavna duhovna in organizacijska pobudnika za njegovo ustanovitev sta bila Emil Adamič in takrat glavni pevovodja Srečko Kumar.

Silvester Ceruta je ob ustanovitvi zapisal: »Učiteljski pevski zbor ne bo prepeval le zaradi lepšega in za zabavo, temveč bo imel širši smoter. UPZ naj bo začetek glasbeno umetniškega žarišča, ki bo širil umetniško vzgojo v vse plasti naroda, ter ga s tem kulturno dvigoval.« Delovanje zbora je tako do danes usmerjeno k uresničevanju dveh temeljnih ciljev – v poustvarjanje zborovske literature slovenskih in tujih skladateljev ter v izobraževanje pevcev v zborovodje, da lahko razvijajo zborovsko kulturo v ožjem in širšem okolju.

O uspešnem uresničevanju poslanstva ob 90-letnici zbora priča njegova kronologija, ki beleži raznolike sadove uspešnega delovanja. Pod vodenjem številnih zborovodij je zbor pridobival ne samo glasbeno znanje, temveč tudi bogate izkušnje in doživetja. Od leta 2011 zbor umetniško vodi Urška Štampe. Na tej dolgoletni poti se ves čas ohranja posebnost zbora v njegovi sestavi in organizaciji. Pevke in pevci prihajajo na vajo v obsegu osmih ur enkrat mesečno iz različnih regij Slovenije; večina jih opravlja pedagoški poklic. Leto 2015 je leto praznovanja. Poleg rednih vaj je bilo delo zbora osredotočeno predvsem na snemanje zgoščenke in organizacijo slavnostnega koncerta.

Prelom v naslednje desetletje zbora ponuja nove zamisli, načrte in nove priložnosti za soustvarjanje korenin in poslanstva Učiteljskega pevskega zbora Slovenije Emil Adamič. Obeti za to so povsem odprti! Ali, kot je zapisal Emil Adamič ob prvem desetletju zbora: »Učitelj brez petja? Ne, to si ni mogoče misliti. Prav gotovo je bil prvi učitelj pevec in z njim so bili pevci vsi njegovi tovariši. Skozi stoletja, po vsem svetu.«

MINISTRIČIN POZDRAV JUBILANTOM

Zborovsko petje sodi med najbolj priljubljene in razvite ljubiteljske dejavnosti na Slovenskem. Združuje dve ljubezni – ljubezen do slovenskega jezika in ljubezen do glasbe. Slovenska pesem povezuje različne generacije, prispeva k razumevanju lastnih korenin in k spoštovanju slovenskega jezika ter kulturne dediščine, ki so jo ustvarjale generacije naših prednikov. Zborovsko petje pomembno prispeva k oblikovanju slovenske identitete in samozavesti Slovencev. Spoštovanje lastne kulture in maternega jezika sta tudi osnovi za skladen civilizacijski in kulturni razvoj Slovenije v mednarodni skupnosti, ki se je s pravnimi akti zavezala k spoštovanju kulturne raznolikosti. Prav razumevanje in spoštovanje lastne kulture pa sta temelj za spoštovanje drugih kultur. Petje zborovskih pesmi nas spremlja celo življenje. Je del našega družabnega življenja. V primeru Učiteljskega pevskega zbora Slovenije Emil Adamič pa lahko govorimo ne le o ljubiteljskem, temveč tudi kulturno umetniškem ustvarjanju.

Učiteljski pevski zbor Slovenije Emil Adamič je odličen ambasador Slovenije in slovenske kulture v tujini, pri čemer je še posebej pomembno njegovo povezovanje Slovencev, ki živijo izven matične države, z domovino, saj zbor gostuje v zamejstvu in drugod po Evropi, koncerte pa je imel tudi v Kanadi in v Združenih državah Amerike.

Kakovost zbora potrjujejo tudi številna prejeta priznanja, med drugim obe najvišji državni odlikovanji na pedagoškem in glasbenem področju. To sta Žagarjeva nagrada, najvišje državno priznanje za pedagoške delavce, in Gallusova plaketa kot najvišje priznanje za dosežke na področju vokalne glasbe. K svojim uspehom lahko zbor pripiše mnoge uspešne nastope in tudi številne nagrade na tekmovanjih, festivalih ter koncertih v domovini in v tujini.

Spoštovane članice in člani Učiteljskega pevskega zbora Slovenije Emil Adamič, naj vam ob visokem jubileju vašega zbora iskreno čestitam. Želim vam, da bi tudi v prihodnje uspešno uresničevali svoje načrte in zamisli. Verjamem, da boste še naprej z veseljem širili ljubezen do petja in slovenske pesmi ter utrjevali slovenski narodni ponos med generacijami doma, Slovencem na tujem pa s pesmijo lajšali bolečino hrepenenja po domovini.

Mag. Julijana Bizjak Mlakar
ministrica za kulturo Republike Slovenije

ZDRAVICA DOLGOLETNEGA PREDSEDNIKA

Kaj napisati ob jubileju zbora, katerega član sem bil skoraj polovico njegove starosti? Naj govorim o lepih doživetjih, ki smo jih bili deležni na vajah, nastopih, turnejah? Naj spregovorim o zborovodjih in zborovodkinji, ki so me s svojo strokovnostjo in znanjem uvajali v svet slovenske in svetovne vokalne glasbe? Ali morda o pevkah in pevcih – ne vem njihovega števila – ki so se v času mojega prepevanja v Učiteljskem pevskem zboru Slovenije Emil Adamič zvrstili v zboru in s svojimi glasovi, vztrajnostno in prizadevanjem pripomogli k temu, da je UPZ užival sloves, ki mu ga je zavidal marsikateri zbor morda bolj zvenečega imena. Res se nas je ogromno zvrstilo v tem zboru in z njim doživljalo vzpone in padce. Se pobiralo po padcih in znova raslo. Pravijo, da ni nič slabega, če padeš, le pobrati se je treba vedno znova. Tudi UPZ je rasel in padal in se vedno znova pobiral in verjamem, da v sedanjem času in časih, ki so pred njim, ni in ne bo nič drugače. Sedem let je minilo od moje zadnje vaje v UPZ-ju. Malo za devetdesetletnika, kot je danes UPZ, a vendar se v tem času lahko zgodi veliko stvari, ki dajo človeku nova obzorja, ga usmerjajo na nove poti in postavljajo predenj nove cilje. Pa vendar – s ponosom vedno, kadar se mi zdi primerno, povem, da sem bil 37 let član Učiteljskega pevskega zbora Slovenije Emil Adamič in, morda nekoliko neskromno, a z veseljem pripomnim, da sem bil zadnjih 12 let tudi predsednik tega zbora.

V vseh teh letih sem v zboru doživljal lepe in težke trenutke, in ko se nekoliko "od daleč" oziram na prehojeno pot, ugotavljam, da so spomini na prijetne dogodke ostali, tisti manj prijetni pa so se nekam izgubili, kot da jih nikoli ni bilo. Verjamem, da je tudi sedanjim pevkam in pevcem, kljub drugačnim časom, v zboru lepo in da uživajo na vajah, nastopih, koncertih. Nekoliko manj uživata zborovodkinja in predsednica zbora, saj na njunih ramenih sloni celotna sedanost in prihodnost zbora. Vem, da jima ni lahko, a glede na pomoč in sodelovanje ostalih članov odbora in vseh pevk in pevcev verjamem, da bosta premagali vse težave. Predvsem verjamem, da bo zbor še naprej opravljal svoje poslanstvo, za katero je bil pred 90 leti ustanovljen, in da bo poslušalcem na koncertih in nastopih pričaral še mnogo prijetnih melodij in jih s svojim petjem, tako kot nekoč, popeljal v čudoviti svet zborovske glasbe.

Vsem pevkam in pevcem čestitam ob visokem jubileju zbora in mu želim še mnogo let uspešnega dela. Se vidimo na 100-letnici zbora!

Franc Kene, nekdanji predsednik

POZDRAV PREDSEDNICE

V Učiteljskem pevskem zboru Slovenije Emil Adamič delujem zdaj že dobrih devetnajst let. Zelo dobro se spomnim, kako me je k sodelovanju pritegnil slavnostni koncert zboru ob njegovi 70-letnici in živo so mi pred očmi moje prve vaje v Dolenjskih Toplicah. Menim, da sem bila prvih dvanajst let vestna učenka zborovske dediščine, zadnjih sedem let pa bolj učenka v organizaciji, vodenju, odločanju, komunikaciji, odnosih ... Čeprav v določenih trenutkih pogrešam tisto prvo, sem hvaležna za obe poti, za nešteto priložnosti in možnosti učenja. Predvsem pa sem na tej zborovski poti hvaležna za skupno rast s pevkami in pevci, danes prijatelji.

Zgodb je res veliko in so raznotere. Nekaterih trenutkov preprosto nikoli ne pozabiš. Vtisov iz časa predsednikovanja je za cel mozaik; od takih, ko sem pokala od smeha, do takih, ko zaradi skrbi celo noč nisem zatisnila očesa. Edinstven je spomin na intenzivno snubljenje za predsednico zboru Pri Vidrgarju v Kandršah, kjer je imel zbor intenzivno vajo. Člani odbora zboru in Franci, tedanji predsednik, so prisedli in naštevali razloge, zakaj naj zaplavam v te meni nič poznane vode. O sebi se v tistem trenutku nisem dosti spraševala, v bistvu sem funkcijo sprejela, ker je tedanjega predsednika čakala zdravstvena operacija. Takrat sem si svojo vlogo le predstavljala, danes pa lahko pridobljene izkušnje delim z drugimi. Kot predsednica zboru ne bom nikoli pozabila predvsem motiviranih in v srcih odprtih zborovodij, pričakovanega ali nepričakovanega slovesa pevcev, pozitivnega odziva poslušalcev, uspešnega sodelovanja z drugimi zbori, svojih odločitev v ključnih trenutkih ...

Jasna vizija in elan zborovodkinje Urške Štampe ter močno zavedanje pevkv in pevcev o poslanstvu, ki ga zbor ima, so omogočali, da je zbor v preteklih letih uspešno izpeljal načrtovane projekte in aktivnosti. Prizadevali smo si ohranjati zborovsko tradicijo in kondicijo. Lahko pritrdim, da ni samoumevno ohranjati dolgoletne tradicije učiteljskega zboru, ki se na vajah praviloma srečuje enkrat mesečno, ob sobotah. Kljub skrbno načrtovanim terminom se je zgodilo, da je bilo vajo treba prestaviti. Nikoli ne bom pozabila, kako nam jo je zagodel nepričakovani snežni metež! Lahko tudi pritrdim, da ni samoumevno ohranjati zborovske kondicije, za katero ni dovolj samo neizčrpna energija zborovodje, temveč tudi angažma vsakega

pevca. Kljub nihanju v zborovski zasedbi v zadnjih letih je zbor do danes ohranil svoje dragoceno jedro, pogon za delovanje v prihodnosti.

Uresničevanje poslanstva in ciljev Učiteljskega pevskega zbora Slovenije Emil Adamič, ki je bilo jasno opredeljeno že pred 90 leti, že nekaj let ne bi bilo mogoče brez nesebične finančne podpore SVIZA Slovenije in gospoda Branimirja Štruklja, brez finančne podpore Javnega sklada za kulturne dejavnosti. Iskrena zahvala vsem za skupno soustvarjanje in pisanje življenja učiteljskega zbora.

Preljubo veselje! Vesela sem, da je Urška prav za naše skupno praznovanje oblikovala program z izborom skladb Emila Adamiča in ga zaokrožila z naslovom, ki omogoča prav vsakemu doživetje skladateljevega delovanja v 20. stoletju. S slavnostnim koncertom in izidom zgoščenke naj bo to naš skupni poklon za častitljivih 90 let ne samo našemu ustanovitelju, temveč tudi vsem zborovodjem, pevcem in pevkam v preteklosti.

Spoštovana Urška, dragi UPZ-jevci, iskrene čestitke!

Mihaela Kerin, predsednica zbora

ČLANI UPZ – JESEN 2015

ALT

ALENKA ČRTANEC
ANDREJA RAKOVEC
BOJANA MULH
LAURA KRESNIK STRAŽIČAR
LENA VALES
MARJETA TRČEK
MARTA ZABRET
META POTOČNIK
MIHAELA KERIN
MOJCA GRAD
NATAŠA HAFNAR
NATAŠA PLAVC
NEVA LAŠČAK
TINKARA ŠUŠTERŠIČ
VESNA BOZOVIČAR

TENOR

BORIS MUGERLE
IGOR GREGORC
JANEZ KUKOVICA

SOPRAN

ALENKA RAZPOTNIK
JANA RIHTARŠIČ
MARIJA ZUPAN
MARINKA BENKOVIČ
MARJETA RAZTRESEN
MATEJA ARHAR
MOJCA ROJKO
NIKA ZDJELAR
TJAŠA LUTAR KAFOL

BAS

BOJAN LUKAN
DUŠAN KAFOL
PETER KLUN
SAMO JAKLJIČ
SEBASTJAN LUTAR

Blagajničarka

Jožica Črnivec

NAGOVOR ZBOROVODKINJE

Ko sem zasledila razpis za zborovodjo Učiteljskega pevskega zbora Emil Adamič, me je pritegnilo predvsem dejstvo, da se pevci srečujejo samo enkrat mesečno. Izbira programa in način vaj sta seveda temu prilagojena in tako je način dela povsem drugačen kot delo z zborom, ki se srečuje enkrat tedensko. Delovanja zbora sicer pred

tem nisem zelo podrobno poznala, sem pa spremljala njihove uspehe pod vodstvom Sebastjana Vrhovnika. Zelo zanimivo in drugače, prav to potrebujem, drugačno dinamiko dela in izobražene, izkušene pevce. Zbor, ki je vaje trdega dela in ve, kaj pomeni biti uspešen. Torej, pomislekov, ali si to res želim, ni bilo več. Prav vse to so mi pevci v času skupnega delovanja tudi dokazali.

Naša sobotna pevska druženja so prijetna, delavna a hkrati sproščena. Večkrat med učenjem skladb zaidemo v debato o vsebini in tematiki notnega gradiva in ob tem delimo svoja spoznanja in svoje življenjske izkušnje. Prav te so tiste, ki naredijo te sobote tako posebno lepe.

Delo z zborom je izziv, saj je treba v vsaki sezoni pripraviti nov program, se udeleževati revij, tekmovanj in redno koncertirati ob majhnem številu vaj, in to delo je hkrati tako izpolnjujoče.

V času delovanja zbora pod mojim vodstvom smo pripravili večje projekte, kot so: tematski koncert Ljubezen po nemško ali slovensko, tekmovanje Slovakia Cantat, tematski koncert Bistvo je očem skrito, v sodelovanju s KPZ Mysterium Kranj Hvalnica rojstvu, snemanje zgoščenke skladb skladatelja Emila Adamič in vrsto drugih koncertov ter manjših nastopov.

Ob 90-letnici neprekinjenega delovanja želimo naš slavnostni koncert posvetiti skladatelju Emilu Adamiču. Izmed njegovega obširnega opusa vokalnih del bomo predstavili le del Adamičevih priredb ljudskih pesmi, uglasbitev ponarodelih besedil in uglasbitve poezije skladateljevih sodobnikov. Adamičev obsežen prispevek vokalni glasbi začetka 20. stoletja je na tem mestu strnjen v pregleden program njegovega ustvarjanja in tako predstavi njegove kompozicijske sloge, ki stilno prehajajo od romantike do neoromantike in od impresionizma k ekspresionizmu. Vsekakor pa koncertni program tudi slika njegov kompozicijski slog v priredbah, kjer ohranja domačnost in priljudnost.

Učiteljski pevski zbor je v vseh letih delovanja imel edinstveno nalogo, izobraževati učitelje, tako profesionalne kot ljubiteljske glasbenike na področju zborovskega petja. Z izdajo zgoščenke želimo občinstvu še bolj približati in obuditi Adamičevo ustvarjanje in poustvarjanje.

Poslanstvo Učiteljskega pevskega zbora se tudi po tem velikem mejniku ne bo spremenilo. Seveda se naravno spreminja zasedba zbora, ki je vendarle živ organizem, a duh zbora ostaja enak: ohranjati in negovati slovensko zborovsko dediščino in izobraževati mlade zboriste in zborovodje.

Urška Štampe, zborovodkinja 2011 – 2015

SmeH koristi preponi I.

28. 5. 2011, prva vaja z Urško Fabijan po njeni vrnitvi iz ZDA:

Urška F.: »A veste, kaj se bo men dogajal še ene pol leta?

Bom mešala angleške in slovenske izraze.«

Tjaša K.: »Povej po angleško.«

Urška F.: »Morte filat moušn!«

24. 6. 2011, intenzivne vaje v Čermošnjicah, pevci se predstavijo Urški in vsak pove nekaj o sebi:

Igor G.: »Jst sm Igor. V ta zbor sm pršu po pomoti, ker sm mislu, da tist U v kratici zbora pomen upokojenski ...«

9. 12. 2012, vaja in letni koncert v Škofovih zavodih v Ljubljani, Cmurek (Merkú):

Urška Š.: »A lahko pol tri tenorje Il Divo zadolžim, da harfo prpelejo?«

Igor G.: »Nism še v življenju držu harfe v rokah.«

Boris M.: »Nimam izpita za harfo.«

30. 5. 2015, vaja v Ljubljani, Kaj pa delajo ptički (Adamič):

Urška Š.: »Fino. Pridni. A ni lepo, da te nekdo pohval?

A vas v službi kdo pohval?«

Igor G. (je v penziji): »Ja, mene vsak dan!«

19. 9. 2015, vaje v Ljubljani, pred zadnjo pavzo:

Urška Š.: »Zdej pa pavza, mal daljša, gospodje, to si boste še doma pogledal, pa hvala lepa, vse boste obveščen po mejlu.«

Samo J.: »A pavza nam še pripada?«

PEVCI UPZ O UPZ

Mojca Grad, Pečnik pri Črnučah

»Kdor poje rad, ostaja mlad ...«, pravi slovenska viža. Že od nekdaj zelo rada pojem. Kot osnovnošolka sem se priključila cerkvenemu pevskeму zboru in tam ostala vse do konca fakultete, ko sem s petjem v tem zboru prenehala. Pa mi je kar nekaj manjkalo ... Pred petimi leti sem se udeležila seminarja za vodenje pevskega zboru. Tam sem slišala vabilo za prepevanje pri Učiteljskem pevskeму zboru Emila Adamiča. In tako se je začelo. Prišla sem na vaje, kjer so me vsi lepo sprejeli. Všeč mi je bilo, ker so se pevci med seboj zelo dobro razumeli. Od takrat redno obiskujem pevske vaje, ki so enkrat mesečno ob sobotah. Vesela sem vseh napotkov zborovodkinje Urške v zvezi z vokalno tehniko in teorijo, kar s pridom uporabim pri vodenju pevskega zborčka na šoli. Želim si, da bi UPZ dobro deloval tudi v prihodnje.

Jana Rihtaršič, Dolenja vas, Selška dolina

Petje je privilegij. Duša spregovori božansko govornico, ki človeku prinese popoln mir in užitek. Pevca preplavi do globin drobovja, prostranstva, kjer se rojevata pesem in zvok, ki se kakor jutranja meglica dvigujeta v čast Ustvarjalcu, ki nas je tako čudovito ustvaril.

Vaj se vedno zelo veselim, saj vem, da me v Ljubljani čaka pisana družba ljudi, ki pojejo s srcem, kar se mi zdi bistveno za umetniško ustvarjanje. Družba se uglasi na Urškino spretno, natančno in s humorjem obarvano taktirko, ki je tudi iz mene zvalila uglašene melodije, prizadevnost, pripravljenost na učenje in zavedanje, da UPZ dela nekaj lepega, nekaj, kar mora med ljudi, da jih osreči. Kaj si še lahko želim lepšega, kakor enkrat na mesec pokloniti se petju – duhovnemu popotovanju po svetovih, nevidnih očem, a prijetnih za srce, ki se raduje.

Samo Jaklič, Straža pri Novem mestu

Ko sem prihajal prvič na vaje UPZ, sem bil radoveden, kako pravzaprav zgleda skupek ljudi z nazivom Učiteljski pevski zbor. Ob besedi učitelj vsak dobi svojo asociacijo in predstavo, ki je pogojena z lastnimi izkušnjami iz šolskih dni. Pričakala me je sestava iz mladih članov na začetku poklicne poti, članov iz najbolj produktivnih let in članov iz najlepših let življenja, vseh iz različnih krajev Slovenije. Vendar nisem opazil razlik med njimi, pogovarjali smo se, kot bi bili vsi sošolci. Po letih članstva v zboru, ko sem počasi prešel iz mladih članov v člane v najlepših letih življenja, se sprašujem, kaj je tako posebnega in drugačnega pri tem zboru, da je

---

preživel 90 let delovanja. Na misel mi je prišel predvsem ta mehki prehod med generacijami pevcev, ko novi člani pridejo z novo energijo, idejami in željo po uspešnem delovanju, starejši člani, spodbujeni s to energijo, ideje požlahtnijo z izkušnjami in modrostjo in uspešnost je zagotovljena. Tako v bistvu sploh ne opaziš, da si zamenjal generacijo. Ravno ta izmenjava izkušenj in kolegialnost med generacijami sta po mojem mnenju omogočila preživetje in ohranitev duha zbora od ustanovitve v novo tisočletje.

Tjaša Lutar Kafol, Postojna

UPZ je bil ustanovljen daljnega leta 1925. Moj praded je bil eden od ustanovnih članov zbora. Nato je pri zboru začel peti tudi oče, sama pa sem že tretja generacija učiteljev-pevcev, ki deluje v zboru. Lahko bi rekla, da je pri nas del družinske tradicije, da pojemo v UPZ. Poleg tega si z UPZ deliva še rojstni dan, zato se z njim čutim še posebej povezana.

V zbor sem prišla še kot srednješolka, ko sploh še nisem vedela, da bom učiteljica; prišla sem, ker sem se na enem od koncertov »zatreskala« v eno od skladb. Še vedno je moja najljubša, čeprav je trenutno na pavzi. V zboru sem že 18 let, v tem času sem odrasla v družbi pevcev in učiteljev ter dozorela kot pevka, oseba in učiteljica.

Zbor je doživel veliko lepih in, kar je del življenja tudi sicer, nekaj grenkih trenutkov. Hodili smo na tekmovanja, po turnejah, obiskovali Slovence po drugih državah in se tudi na rednih vajah vedno imeli lepo. V začetku dan pred vajo še spati nisem mogla, saj sem komaj čakala, da se spet vidimo in skupaj zapojemo. Srečevali pa smo se tudi z odhodi pevcev in menjavo dirigentov, kar je neizogibno, a vedno boleče. Vse smo preživeli in pripeljali zbor do 90-letnice. Ob tem mu iskreno želimo še na mnoga leta.

Janez Kukovica, Kresnice

Sem del tiste (najbrž srečne) generacije, odraščajoče v sivem socializmu, ki se je usodno srečala s popularno glasbo tam ob koncu šestdesetih in v začetku sedemdesetih. Ja, bil sem prvi roker v naši vasi, ta glasbeni »ideološki pogled« na glasbeni svet sem nato še nadgradil z nekajletnim brenkanjem po električni kitari in s špili, na katerih se je zbirala mlajša generacija. A potem se je zgodil osebni glasbeni salto mortale. Igranje v bendu sem čez noč obesil na klin in ga zamenjal – s prepevanjem v zboru, v APZ Tone Tomšič. Takrat še nisem prav dobro vedel, da gre za zbor prve lige slovenskega zborovstva; da sem potrkal ravno na APZ-jevska vrata, je bilo čisto naključje. No, APZ je bil tisto gravitacijsko telo, ki me je za vedno vsrkalo v zborovsko orbito. Potem so sledila leta, ko je bilo zborovsko petje

---

ne pretirano ambiciozno početje, namenjeno predvsem druženju z ljudmi, ki so mi bili blizu. A očitno se v življenju zgodi neke vrste obnovitev vedenjskega vzorca iz mladosti. V zdaj zelo »zrelih« letih se mi je še enkrat stožilo po sodelovanju v pevsko bolj ambicioznem okolju. Spet moji izbiri konkretnega zbora ni botroval noben konkreten načrt; pri UPZ-ju sem tako kot pri APZ-ju potrkal naključno. Tudi tu je gravitacija očitna; v prvi vrsti prihaja od sonca v podobi dirigentke Urške Štampe, a gravitacijo seveda ustvarjajo vsi planeti UPZ-jevskega sončnega sistema.

UPZ SLOVENIJE NOSI NJEGOVO IME

Glasbeni pedagog in skladatelj **Emil Adamič** (1877, Dobrova – † 1936, Ljubljana) je po končani osnovni šoli pri sv. Petru v Ljubljani, t. i. šentpeterski trivialki, pričel obiskovati gimnazijo, kamor ga je vpisal oče, a se je leta 1892, zaradi želje po boljši glasbeni izobrazbi, prepisal na ljubljansko učiteljsko in tam pet let kasneje maturiral (1897). Vse življenje je bil izjemno predan pedagoškemu delu. Kot učitelj je služboval v Toplicah pri Zagorju, Kamniku, Trstu, v času vojne vihre v uzbekistanskem Taškentu in kasneje v Ljubljani. Poleg redne zaposlitve je vodil vrsto zborov in salonskih oz. godalnih orkestrrov, prav tako se je udeleževal kot predavatelj na glasbenih, pevskih oz. zborovodskih tečajih, bil redni poročevalec s turnej pevskih zborov ter pobudnik ustanovitve več orkestrrov ter mladinskih in odraslih zborov (Trboveljski slavček, Učiteljski pevski zbor, idr.). Uveljavil se je tudi kot glasbeni kritik, esejist in urednik ter organizator in pobudnik koncertiranja v manjših krajih.

Emil Adamič kljub neformalni izobrazbi iz kompozicije velja za enega največjih zborovskih skladateljev v slovenski glasbeni zgodovini. Fond njegovih zborovskih del obsega več kot 1100 enot, med katerimi prevladujejo a cappella skladbe za otroške, mladinske, moške, ženske in mešane zasedbe. Kot vsestranska osebnost je zapustil globoko sled v slovenskem glasbenem življenju.

dr. Tina Bohak

*Vaje v Slovenski filharmoniji, 80-letnica UPZ,
nekdanji pevci (2005)*

*Pot na festival Ohridsko poletje, postanek v
Skopju (2008)*

Svetovni dan učiteljev, nastop v Ljubljani (2007)

PRELJUBO VESELJE
Koncert vokalnih skladb za mešani zbor
skladatelja Emila Adamiča
ob 90-letnici UPZ Slovenije Emil Adamič

PREBUJENJE

JUTRANJA
ljudska

JURJEVANJE
*prir. Miro Kokol
Fran Žgur*

PRELJUBO VESELJE

PRELJUBO VESELJE
ljudska

ZABAVLJIVKA
ljudska

OD OGLJARJA
gorenjska ljudska

DEKLE PERE
belokranjska ljudska

ZBADLJIVKA
ljudska

KAJ PA DELAJO PTIČKI

KUKOVCA JE KUKALA
napev iz Kokošarjeve zbirke

KAJ PA DELAJO PTIČKI
ljudska

DA SEM JAZ PTIČICA
Oton Župančič

PRELJUBA TIČCA DRENOVA
ljudska

DA SEM JAZ PTIČICA
Oton Župančič

PRELJUBA TIČCA DRENOVA
ljudska

LJUBEZEN BREZ UPA

ČE TI NE BOŠ MOJ
narodno besedilo iz Štrekljeve zbirke

ZAPUŠČENA
iz kraljedvorskega rokopisa- Fr. Levstik

VSI SO PRIHAJALI
ljudska

LJUBEZEN BREZ UPA

RASTI ROŽMARIN
slovenska ljudska

KO SONCE SE JE SKRILLO

NOCJ SE MI JE SANJALO
Narodna iz Dutovelj

VEČERNA PESEM II.
Maloruski/ prevod O. Župančič

LAHKO NOČ
Anton Martin Slomšek

*Umetniško vodstvo: Urška Štampe
Vezno besedilo: Marta Zabret in Milan Mandeljc*

Zadnji nastop s Špelo, Radovljica (2011)

*Prejubo veselje ...
na poti v Bratislavo
(2012)*

*Po snemanju
zgoščenke v
Sori pri
Medvodah
(2015)*

SEBASTJAN VRHOVNIK, ZBOROVODJA UPZ EMIL ADAMIČ 2003 – 2009, OB KLEPETU Z MARTO ZABRET

Sebastjana poznam od njegovih najstniških let dalje. Organistka cerkvenega zbora je imela med velikonočnimi prazniki »opravke v porodnišnici« in je pred tem zaprosila spotegnjenega tihega sedemnajstletnika, da je namesto nje zdržal pritisk prazničnega protokola in odigral zahtevni program. Fant je bil neverjeten, pa ne le zaradi igranja. Osupnil me je s svojo mirnostjo; okrog sebe je znal že tedaj ustvariti ozračje, ki je pevce nagovarjalo »vse bo v redu, speljali bomo«. Kasneje naju je povezovala zgodba kamniškega Cantemusa. V letih, ko ga je vodil Sebastjan, sem bila zaradi družinskih obveznosti le poslušalka. Zbor je zvenel čudovito, a sem ga pogosto slišala kot iz ozadja, ker sem se osredotočila na Sebastjanovo dirigiranje. Oh, kako lepo je peti, če te nekdo takole vodi, sem sanjarila. Čez nekaj let me je prav njegovo vabilo k UPZ vrnilo v zborovski svet. »Na take vaje pa kar hodi,« je rekel moj mož, »domov kar prisiješ, tako da ima od tvojega vikend-petja vsa družina korist.« Ujela sem nekaj dragocenih sezon s Sebastjanom v UPZ in ob tem spremljala njegov vzpon na odprtem dirigentskem morju. Vzpon, ki je imel svojo ceno. »Nauči se reči NE, tudi če boš tvegala prizadetost in užaljenost odklonjenih, ali pa boš hudo hudo zbolel,« sem mu z modrostjo stare sove rekla v enem od najinih odkritih pogovorov.

Sebastjan, kako je videti tvoje glasbeno življenje v letu 2015?

Pedagoško in poustvarjalno. Pedagoško poskušam mladi rod navduševati za zborovsko umetnost na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer sem zaposlen kot docent za področje zborovskega dirigiranja. Tu poučujem dirigiranje na oddelku za glasbeno pedagogiko, dirigiranje, kot glavni predmet, vodim MePZ Akademije za glasbo in organiziram potek hospitacij pri Zboru Slovenske filharmonije ter predavanja zborovske literature. Poleg rednih predavanj so tu še mentorstva pri magistrskih delih, ki se navezujejo na področje zborovskega dirigiranja. Vsekakor večplastno delo, ki zahteva večino mojega časa, vendar delo z mladimi glasbeniki opravljam z veseljem in me vedno znova napolnjuje s potrebno energijo. Kot gostujoči predavatelj sem vabljen k slovenskim zborom, kjer poskušam preko enodnevnih delavnic predstaviti svoje videnje glasbe. Enkrat tedensko me pot vodi v Koper, kjer s primorskimi pevci muziciramo pri MePZ Obala

---

Koper. Letošnje leto sem kot gostujoči dirigent povabljen h Komornemu zboru Dekor, kjer bomo v prihajajočih mesecih pripravljali glasbo baroka, prepleteno z minimalistično glasbo. Rad se udeležujem koncertov doma in v tujini, kjer lahko preko poslušanja in opazovanja nadgrajujem svoje glasbeno védenje. Lahko rečem, da je glasba zame način življenja, kjer pa ne pozabljam tudi na osebno področje, ki je nujno potrebno za zdravo ravnovesje glasbenika.

Lahko navedeš in opišeš tri svoje spomine na leta vodenja UPZ, ne da bi brskal po svojih starih rokovnikih?

Po dolgem pregovarjanju izvršnega odbora smo se odločili za snemanje. Bil je edino. Snemali smo v kapeli Zavoda Sv. Stanislava. Zamujanje pevcev, nervoza, tehniki ves čas okoli mene in pred zborom. Pričnemo. Zbor ne zveni, nižamo, višamo, samo v intonaciji ne moremo ostati. Po nekajurnem poskušanju le prebijemo začetniško krizo. Sedaj pa zares. Uspelo bo. Producentka Marinka Strenar ustavi z besedami »zvoni v sosednji cerkvi«. Čakamo, da odzvoni. Gremo od začetka. Stop. Vlaku se sliši. Pridemo do konca. Stop. Avion. In spet in spet. Nekje so se našli še ptiči, ki so motili naše snemanje in koncentracijo s svojim glasnim čivkanjem. In spet in spet. Stop. Stop. To ni dobro, še enkrat. Končnice niso skupaj. Sopran poje preveč grleno. Še enkrat. Glasbo smo secirali na takte. Nekje obstajajo še ti posnetki tega snemanja, a naj ostanejo prav dobro skriti. Vsi, ki me poznajo in delajo z menoj, vedo da se snemanj zelo izogibam, ker sem mnenja, da pristne in spontane glasbe ne moreš ujeti na posnetku. Raje imam koncerte, ki so nekaj živega in edinstvenega.

Po mojem rojstnem dnevu v novembru pridem na naslednjo vajo z izredno zatečenim licem. Kriv je bil modrostni zob, ki mi je onemogočil odpirati usta, kaj šele, da bi lahko vodil vajo. Grem do vadbenega prostora, da pevcem obrazložim, da bodo potekale korepeticije, ker jaz nisem sposoben voditi vaje. Stopim v prostor in pevci mi zapojejo glasbeno voščilo s spremenjenim besedilom na Igraj kolce Jakoba Ježa. Spomnim se, da me je mrazilo po telesu. Malo od vročine in bolečine, a bolj pa od srčnosti pevcev. Temu je sledila še ena s predelanim besedilom na skladbo Pevec Antona Foersterja. Še zdaj se spomnim besedila: »Če bil bi vrtnar, najlepše rože bi vzgojil. Ker pa si ti dirigent in zlate roke imaš, odlične zборе vzgojiš ...« Najlepše darilo, ki sem ga kadarkoli dobil za rojstni dan.

Udeležili smo se mednarodnega festivala na Ohridu. Pot do tja je dolga, zato smo se odločili, da eno noč prenočimo v Skopju. Spali smo v dijaškem domu. Ampak kakšnem! Luže, golobi in mačke na hodnikih. Kopalnica s podrtim stropom. Ščurki. Sobe, kjer se ne da odpreti oken, da bi človek dobil

---

malo svežega zraka. Kot dirigentu mi je vedno pripadal ta privilegij, da sem imel enoposteljno sobo. V tem primeru si tega nisem želel. V tej stavbi je bilo prav grozljivo. Spomnim se, da sem na posteljo pogrnil svojo brisačo in oblečen legel. Noč je bila dolga. Niti očesa nisem zatisnil. In končno, jutro. Ob šestih zjutraj sem taval po Skopju in iskal lokal, kjer bi se dalo dobiti kavo. Potrebujem svoj jutranji ritual po neprespani noči – kava in cigareta! Nič ni bilo odprtega in moral sem počakati do osme ure na tisto »dobro« kavo, ki nam je bila dodeljena pri zajtrku. Izraz na obrazih vseh pevcev je bil podoben mojemu. Kam smo prišli? Ampak to je bil začetek, kateremu je sledil Ohrid, ki pa je vse navdušil s svojo lepoto in gostoljubnostjo. In pelo se je, veliko se je pelo v prihodnjih dneh.

Razhod zborovodje z zborom je, tudi če je neizogiben, boleč. Kako zdaj, z nekaj časovne razdalje, občutiš svoje odločitve v sezoni, ko si UPZ predal v Špeline roke?

Tistega obdobja se ne spominjam prav rad. Potek življenja me je pripeljal do trenutka, kjer so bile zahtevane nenadne, radikalne odločitve in velike spremembe. Sedaj ko gledam nazaj, še vedno menim, da je bila to najbolj racionalna odločitev v dani situaciji. Slovo od zbora. Ne zmorem vsega. Seveda ni bilo lahko za pevce, ker je moj odhod prišel nenačrtovano in nenadno. V vseh teh letih nismo bili samo zbor, bili smo prijatelji, zato je bil naš razhod obojestransko emocionalen.

Situacija je nanesla, da sem kako leto po našem razhodu vskočil za nastop na preglednem srečanju ljubljanskih zborov. V pričetku je bilo mučno, a ko smo pričeli *delati glasbo*, se je napeto ozračje hitro izgubilo. Med pavzo je do mene stopila pevka in rekla: »Tako je, kot da ne bi šli nikoli narazen«. In res na odru smo zaživali in jaz osebno sem se takrat zavestno od zbora poslovil. Lepo je bilo in hvaležen sem, da je do tega nastopa prišlo. Špela je bila moja desna roka pri zboru. Vsi pevci so jo dobro poznali, zato se mi je zdelo, da bo to najmehkejši prehod v novo obdobje UPZ-ja. In res je bilo. Špela je sprejela to nalogo in zbor uspešno vodila v nadaljnjih sezonah.

Je v tvojem spominu kak nepozaben spomin, vezan na 80-letnico UPZ? Ko prebiram brošuro, ki je tedaj izšla, me prevzame občudovanje in spoštovanje do vseh, ki ste tedaj tkali zvočno in siceršnje podobo zbora.

Predvsem mi je ostalo v spominu, da je bilo resnično slavnostno. Bile so besede tedanjega ministra dr. Milana Zvera in vezni tekst legendarnega, žal že pokojnega Jožeta Humra, ki je izvrstno nadgradil slavnostni večer. Priprave na ta koncert so potekale zavzeto, s hotenjem narediti več, kot smo bili v danem trenutku sposobni. Predvsem programsko. Z zadovoljstvom se

---

spominjam tistega večera. Zlata kanglica Antona Schwaba s solistkama Romano Blažević Arko in Vido Trošt Vidic me bo spremljala in ostala zgolj pri UPZ-ju.

Ob koncu pa še ... tvoja poslanica 90-letnemu UPZ in zborovodkinji Urški Štampe.

Naj se nikoli ne pozabi na poslanstvo, ki ga ima ta zbor. Četudi je v dandanašnjih časih včasih težavno, ker država nima ravno posluha za tovrstno umetnost, naj vam nikoli ne zmanjka zanosa in energije. Nadgradnjo znanja, ki ga pevke in pevci pridobivate pod izvrstnim vodstvom dirigentke Urške Štampe, še naprej prenašajte na mlade v šolah z zavedanjem, da je za nekatere to edina pot v svet glasbe. Želim vam, da bi ravno ti mladi pevci, čez nekaj let krepili vrste tudi v Učiteljskem pevskem zboru Emil Adamič in še dolgo nadaljevali bogato tradicijo, ki jo ima zbor. Želim vam veliko lepih glasbenih doživetij in vedno naj v vas odmeva pesem Antona Foersterja: »Sem pevec in peti je vse mi na sveti. Zakaj bi ne pel? Četudi je delo mi čelo ogrelo, vse trude premagam in pesmice zlagam. Zakaj bi ne pel?«

Sebastjan, hvala za spontan in odkrit pogovor.

Smeh koristi preponi II.

28. 1. 2006, *Jes mam pa konjča (Srebotnjak)*
Sebastjan V.: »To naj bi bil železni repertoar!«
Meta R.: »Mal je zarjavel...«

18. 3. 2006, *Vaje pred revijo Ljubljanskih zborov*
Sebastjan V.: »A ma kdo od moških manšetne gumbe s sabo?«
Jože Š.: »Kaj pa je to? To je moj oče nosu!«
Franci K.: »Manšetnih gumbov nimamo, ma pa Peter spenjač s sabo.«

21. 10. 2007, *Slovenija, odkod lepote tvoje (Ovsenik)*
Sebastjan V.: »A se zavedate, kej delate, glavna melodija?
PoVEJ še OBLAČEK ti BEL... sekate!«
Vida T. V.: »Sej si reku k' Alfi Nipič.«

8. 3. 2009, *Revija Ljubljanskih zborov, Petelinček je zapieu (Lavrenčič)*
Sebastjan V.: »Petelinček ...«
Vida T. V.: »Za to pa jst rabim note. Pa ki je zdej? Čist nobene kuretine nimam tle!«

ŠPELA PODGORŠEK, ZBOROVODKINJA UPZ EMIL ADAMIČ 2009–2011, OB KAVI Z MARTO ZABRET

Slovenija je vas. Vsak je povezan z vsakomer; tudi jaz s Špelo. Špelina babica Johanca je bila legenda mojega otroštva. Bila je edina odrasla oseba v hrupni in vrveči meščansko-obrtniški hiši mojih starih staršev, ki je vedno ohranila mirno kri in ob še tako napetem dogajanju prisluhnila in pomagala vsakemu od mnogih otrok, pa naj je šlo za prasko na

nogi ali za komaj izgovorljive težave. Da bi nam Johanca kdaj pela, se ne spominjam. Nemogoče pa je pozabiti njeno žvižganje. Žvižgala je namreč ubrano dvoglasno in mi nekoč namignila, da ji to omogočajo njeni »tretji zobje«. Špele še nisem slišala žvižgati, slišala pa sem jo peti, igrati klavir in občutila njeno dirigiranje. Ko je Sebastjan zapustil zborovodski pult UPZ, je za blažji prehod v nova notna obzorja poprosil Špelo.

S Sebastjanom si v UPZ sodelovala že kot pianistka in pevka. Lahko streseš iz rokava kak utrinek iz tistega časa?

Moje prvo srečanje pri UPZ je naredilo zelo velik vtis, ker je bilo to moje prvo sodelovanje v zboru s pevci z vseh vetrov. Tam si srečal ljudi tako različnih generacij, narečij, karakterjev, pričakovanj, pevcev z dolgoletno kilometrino, novopečenih nadobudnežev, mladih parov, družin, sorodnikov, sodelavcev, prijateljev, študentov, delavcev, upokojencev, računalničarjev, umetnikov, matematikov ... Kajne, Marta?! Haha. Človek bi lahko kar nekaj dni sedel v kotu učilnice in brez dolgočasenja samo od daleč opazoval dogajanje. Vse je bilo kot neko pisano mravljišče in prav tak je bil koncertni program – pisan. Vsak je v njem lahko našel nekaj za dušo, za izziv, za sprostitev ... Z opazovanjem pevcev med petjem si lahko razbral veliko. Vse je potekalo nemoteno, lahkotno, brez večjih stresnih situacij, čeprav vemo, da je za tem v zakulisju potekalo trdo in stresno delo Sebastjana in takratnih odbornikov. Med pevci tega absolutno ni bilo občutiti.

Kako veliki so bili Sebastjanovi UPZ-jevski čevlji, v katere si stopila? So bili tako veliki, da so te ... žulili?

Ah, Sebastjanovi lepi elegantni čevlji ... V njih se deklica počuti kot princeska, ko si prvič pri sedmih letih obuje mamine salonarje, se postavi pred ogledalo in se počuti neskončno odraslo, veliko, zrelo, vendar, ko poskuša narediti nekaj korakov, spozna, da ne bo prišla daleč in da bo zanje potrebno pojesti še veliko žgancev in še nekaj časa nositi »nizkopodplatne« čevlje. Žulili sicer niso, so bili pa

---

kar nekaj številik preveliki. (*Smeh.*) Potrebno jih je bilo sezuti in si obuti primernejšo obutev.

Pevcem UPZ si stala ob strani, ko so se odločali za tvojo naslednico. V spominu imam tvoje iskreno navdušenje nad Urškino prepričljivostjo. Se še spominjaš prvega njenega zborovodskega zamaha, ki si ga videla? Povej nam kaj o njem.

Prav njenega prvega zborovodskega zamaha pri UPZ se ne spominjam. Verjetno bi mi bolj ostal v spominu, če Urške ne bi poznala že iz študentskih let, ko smo skupaj obiskovali predavanja, seminarje, koncerte, kjer se je takoj videlo, da s te punce še nekaj bo. Urška je polna dobre energije, idej, vodenje zbora pa ji je bilo že kot študentki pisano na kožo. Pri Urški enostavno ni bilo pomislekov.

Kampanjski način dela v UPZ ti, kot si potožila pevcem, ni pisan na kožo. Kako gledaš na delo zborovodij, ki jim na ta način uspeva razvijati zборе »pevcev z vseh vetrov«?

Kapo dol vsem! Tovrstni zbori so tako specifični, da zahtevajo zborovodje prve kategorije. Tukaj ni časa, da bi se zborovodja ukvarjal sam s seboj in s svojim neznanjem. Enostavno ni časa! Tukaj je umik takšen: prva vaja, druga vaja, mogoče še tretja vaja, generalka, koncert. Smo se imeli lepo? Smo! Torej zadevo ponovimo!

UPZ ta urnik ponavlja že 90 let! Čestitke vsem skupaj in vsakemu posebej!

Ti zborovodje imajo neprimerno težje delo, kot zborovodje zborov z rednimi tedenskimi vajami. Že sama izbira programa za pevce, ki jih boš v celem letu videl največ petnajstkrat, predstavlja trd oreh, in z vsakim mankom med pevskimi glasovi na vajah so ti orehi le trši in trši. Orehova potica na koncertu v vsakem primeru je, koliko pa je sveža, rahla, na debelo pomazana z mazivom, pa je odvisno od strokovnosti zborovodje, ki pa mora biti v prvi vrsti velik Človek, ki pevce razume, jih posluša, povezuje, zabava, navdihuje, motivira, izziva, izpopolnjuje ... Seznama ni in ni konec.

Kaj počneš Špela mamica v letu 2015, je jasno. Kako pa kaj Špela glasbenica?

Špela glasbenica neskončno rada prepevam in nikakor ne morem skriti navdušenja, ko se za kakšno krajše obdobje lahko vrnem v altovske pevske vrste mešanih zborov, sicer pa, poleg prepevanja otroških pesmic svojim otrokom, poučujem nauk o glasbi v nižji glasbeni šoli. Gibljem se v radiju 30 km okrog domačega gnezda in po rojstvu otrok še toliko bolj občutim in sprejemam lepoto, ki jo ponuja glasba v vseh oblikah. Življenje se je precej upočasnilo, prioritete so se spremenile, verjetno pa bo kasneje v življenju čas za intenzivnejše prepevanje in koncertiranje.

Špela, hvala, ker si nekaj svojih glasbenih drobcev delila z nami.

DEJAVNOST UPZ SLOVENIJE EMIL ADAMIČ

MED LETOMA 2005 IN 2015

Sezona 2005/06

Intenzivne vaje v Moščenički Dragi od 9. – 13. 7. 2005

Intenzivne vaje v Čatežu, Čateški dvorec 10. – 11. 9. 2005

Izbrali smo si nove uniforme, ki smo jih prvič oblekli za 80-letnico zbora

Nastop na Zborovskem rojenju, 23. 9. 2005

Jubilejni koncert ob 80-letnici, Slovenska filharmonija, 27. 11. 2015

Nastop ob 25-letnici OŠ Milana Šušteršiča, 13. 1. 2006

Koncert v Domu svobode v Trbovljah, 25. 2. 2006

Nastop na Reviji Ljubljanskih zborov, 18. 3. 2006

Nastop na srečanju ravnateljev z ministrom, Festivalna dvorana Bled, 11. 4. 2006

Snemanje zgoščenke, Škofovi zavodi Šentvid, 21. 5. 2006 (teh posnetkov nikdar nismo slišali in vse je šlo narobe, vsi po vrsti smo nižali, mimo so vozili vlaki, helikopterji, avtomobili, vse razen podmornic)

Nastop v Narodnem domu v Celju, 25. 5. 2006

Intenzivne vaje v Čatežu ob Savi, penzion Les, 9. 7. – 11. 7. 2006

Poleg že omenjenih vaj in koncertov smo v tej sezoni imeli še 18 vaj.

Sezona 2006/07

Intenzivne vaje v Čatežu ob Savi, penzion Les, 14. in 15. 10. 2006

1. Evropski festival učiteljskih pevskih zborov, Ostrow Wielkopolski, 18. – 23. 10. 2006

Nastop na OŠ Milojke Štrukelj v Novi Gorici, 18. 12. 2006

Nastop na reviji Ljubljanskih zborov, 18. 3. 2007

Tekmovanje v Bad Ischlu, 27. – 29. 4. 2007

Nastop v Dobrovi pri Ljubljani, 22. 6. 2007

Poroka Tinkare in Tomaža Šušteršiča, Polhov Gradec, 23. 6. 2007 (samo nekaj predstavnikov)

Intenzivne vaje CŠOD Bohinj, 9. – 13. 7. 2007

Koncert v St. Paulu, 13. 7. 2007

Poleg že omenjenih vaj in koncertov smo v tej sezoni imeli še 16 vaj.

Sezona 2007/08

Nastop na proslavi ob Svetovnem dnevu učiteljev, 2. 10. 2007

Poroka Marjete in Rasta Raztresna, Dravlje, 6. 10. 2007 (nekaj predstavnikov)

Intenzivne vaje v Vidergi in Koncert v Zagorju – Sozvočenja, 17. in 18. 11. 2007

Nastop na reviji Ljubljanskih zborov, 8. 3. 2008

Intenzivne vaje v Vidergi, 19. in 20. 4. 2008

Turneja po Sarajevu, 16. – 18. 5. 2008, Koncert v SKD Cankar Sarajevo, 17. 5. 2008

Koncert v Gornjem gradu, 7. 6. 2008, Mihaela Kerin postane nova predsednica UPZ

Makedonska avantura – nastop na Zborovskem festivalu na Ohridu, 21. – 25. 8. 2008

Poleg že omenjenih vaj in koncertov smo v tej sezoni imeli še 10 vaj.

Sezona 2008/09

Koncert na Veseli gori nad Šentrupertom, 3. 10. 2008

Božična koncerta v Cerkvi Sv. Jakoba in v Franciškanski cerkvi v Ljubljani, 26. 12. 2008

Božični koncert v Uršulinski cerkvi v Ljubljani, 5. 1. 2009

Nastop na reviji Ljubljanskih zborov, 8. 3. 2009

Koncert za SVIZ, hotel Slovenija, Portorož, 9. 3. 2009

Intenzivne vaje v Portorožu, 4. – 8. 7. 2009

Poleg že omenjenih vaj in koncertov smo v tej sezoni imeli še 12 vaj.

Sezona 2009/10

Nastop na podelitvi državnih nagrad na področju šolstva, Unionska dvorana, Ljubljana, 1. 10. 2009 (Zadnji nastop s Sebastianom Vrhovnikom, zbor prevzame Špela Vrtačnik)

Intenzivne vaje, Čateški dvorec, 17. in 18. 10. 2009

Koncert v Hrastniku, 14. 11. 2009

Nastop na reviji Ljubljanskih zborov, 27. 2. 2010

Nastop v Tivoliju, 8. 5. 2010

Intenzivne vaje v Čatežu, 5. in 6. 6. 2010

Poleg že omenjenih vaj in koncertov smo v tej sezoni imeli še 8 vaj.

Sezona 2010/11

Intenzivne vaje v Portorožu, 4. in 5. 7. 2010

Koncert ob 85-letnici UPZ Emila Adamiča, Zavod sv. Stanislava, Ljubljana Šentvid, 26. 11. 2010

Koncert v Radovljici, 5. 2. 2011

Nastop na reviji Ljubljanskih zborov, 6. 3. 2011 (zborovodja Sebastjan Vrhovnik)

Prva vaja z dirigentko Urško Fabijan, 28. 5. 2011

Intenzivne vaje v CŠOD Lipa v Čermošnjicah, 24. – 26. 6. 2011 in koncert v Dolenjskih toplicah, 26. 6. 2011

Poleg že omenjenih vaj in koncertov smo v tej sezoni imeli še 13 vaj.

Sezona 2011/12

Koncert na OŠ Stična, 8. 10. 2011

Koncert v Trbovljah, 3. 3. 2012

Nastop na reviji Ljubljanskih zborov, 4. 3. 2012 (zborovodja Urška Fabijan)

Nastop na tekmovanju Slovakia Cantat v Bratislavi, 26. – 29. 4. 2012

Koncert Pozdrav poletju na OŠ Pivka, v Pivki, 9. 6. 2012

Intenzivne vaje v Gornjih Radencih ob Kolpi, 5. – 8. 7. 2012

Poleg že omenjenih vaj in koncertov smo v tej sezoni imeli še 14 vaj.

Sezona 2012/13

Koncert v Trbovljah, 6. 10. 2012

Letni koncert v Zavodu sv. Stanislava, Ljubljana Šentvid, 9. 12. 2012

Koncert na Škofjeloškem gradu, 15. 2. 2013

Nastop na reviji Ljubljanskih zborov, 16. 2. 2013

Koncert v Gorenji vasi, 23. 3. 2013

Koncert v Šmarci pri Kamniku, 20. 4. 2013

Koncert na OŠ Antona Ukmarja v Kopru, 11. 5. 2013

Poleg že omenjenih vaj in koncertov smo v tej sezoni imeli še 15 vaj.

Sezona 2013/14

Koncert na OŠ Milana Šušteršiča, Ljubljana, 16. 11. 2013

Koncert Hvalnica rojstvu v Stražišču, 14. 12. 2013

Koncert Hvalnica rojstvu v kapeli Zavoda sv. Stanislava, Ljubljana, 15. 12. 2013

Nastop na reviji Ljubljanskih zborov, 1. 3. 2014

Snemanje zgoščenke Preljubo veselje v Sori pri Medvodah, 7. 6. 2014

Nastop na poroki Tjaše in Sebastjana Lutarja v Kodrethih.

Poleg že omenjenih vaj in koncertov smo v tej sezoni imeli še 15 vaj.

Sezona 2014/15 in jesen 2015

Do februarja 2015 prevzame vodenje zbora Ana Černe Gregorič v sodelovanju s programsko zamisljivo Urške Štampe.

Nastop na koncertu Sozvočja, 7. 11. 2014

Nastop na tematskem koncertu Sozvočenja v Radovljici, 8. 11. 2014

Nastop na festivalu in tekmovanju La Capella v Radomljah, 22. 11. 2014

Nastop na reviji Ljubljanskih zborov, 21. 2. 2015 (zborovodja Peter Pogačar)

Nastop na koncertu Pozdrav pomladi v Jevnici, 18. 4. 2015

Snemanje zgoščenke Preljubo veselje v Sori pri Medvodah, 13. 6. 2015

Pridruži se nam!, Ljubljana, 19. 9. 2015

Snemanje zgoščenke Preljubo veselje v Sori pri Medvodah, 24. 10. 2015

Poleg že omenjenih vaj in koncertov smo v tej sezoni imeli še 10 vaj in tri vaje jeseni.

Jubilejnemu koncertu UPZ, 28. novembra 2015, v dvorani Zavoda sv. Stanislava v Šentvidu pri Ljubljani sledi skupni koncert s KPZ Mysterium Kranj, 12. decembra 2015, v Domu kulture Kamnik.

Zbrala in uredila Tjaša Lutar Kafol

Smeh koristi preponi III.

5. 9. 2010, *Intenzivne vaje v Portorožu, Zigeunerleben (Schumann)*

Špela V.: "En ogenj, ne vem kakšen."

Marta Z.: "En ogenj iz ukradenih drv."

18. 4. 2010, *vaje v Ljubljani, izbiranje not*

Špela V.: »V snegu ste že pel?«

Zbor.: »Ja!«

Špela V.: »Fantu. Kdo je pel Fantu?«

Vida T. V.: »Punce.«

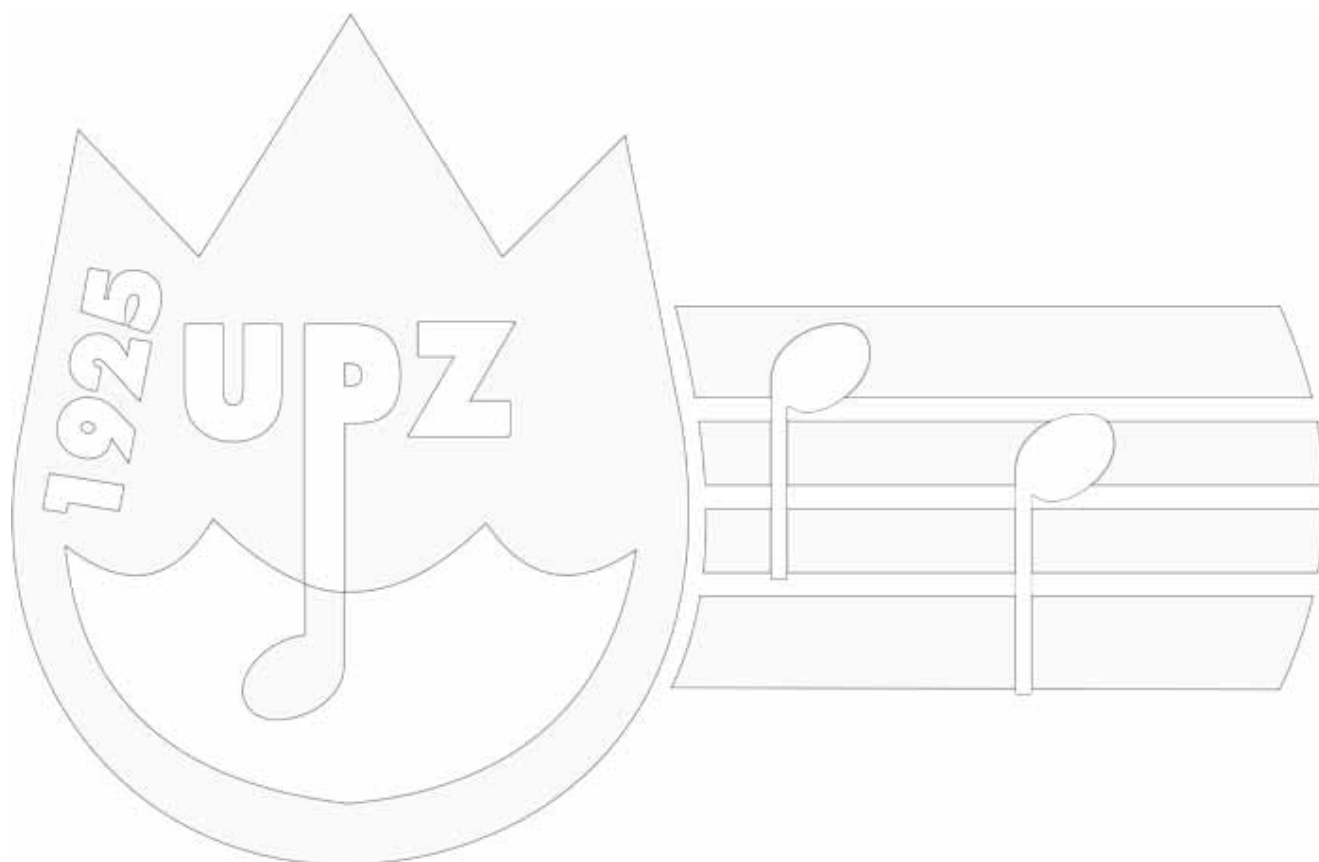
8. 7. 2009, *Intenzivne vaje v Portorožu, konec vaj*

Mihaela K.: »Ker smo vsi veliko na cesti, je tu nekaj gradiva o varnosti.«

Metka R.: »Mihaela priporoča, da ga preberete v prostem času in ne med vožnjo.«

Vtisi ob koncertu, avtogrami izvajalcev ... :)

Učiteljski pevski zbor Slovenije Emil Adamič ***stopa proti sto***

Jubilejna brošura ob 90-letnici zbora

Uredniški odbor: Tjaša Lutar Kafol, Mihaela Kerin, Urška Štampe, Marta Zabret

Likovno oblikovanje: Neža Vavpetič

Osnova za likovno podobo platnic: Evgenija Jarc, Ptički, mešana tehnika

Grafično oblikovanje zgoščenke: IGORDESIGN

Fotografije: arhiv UPZ in osebni arhivi avtorjev prispevkov

Podpora pri oblikovanju in izidu brošure: GSŠRM Kamnik

Tisk: ARTPRO

Založnik: UPZ Slovenije Emil Adamič, Štembalova 2a, 1000 Ljubljana

Ljubljana, november 2015

*Prva vaja z
Urško,
Ljubljana
(2011)*

Slovakia Cantat, Bratislava (2012)

*Snemanje
zgoščenke, Sora
pri Medvodah
(2015)*

**Delovanje Učiteljskega
pevskega zbora Slovenije
Emil Adamič omogočajo:**

Javni sklad RS za kulturne
dejavnosti

Sindikata vzgoje, izobraževanja,
znanosti in kulture Slovenije

Osnovna šola Milana Šuštaršiča,
Ljubljana

